

ایران و عراق دوباره به هم رسیدند

● قرعه‌کشی مرحله دوم انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲ قطر در منطقه آسیا که روز گذشته در کوالالمپور برگزار شد، پسرده از حرفان تیم ملی ایران در این مرحله برداشت. در مسیر رسیدن به جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، ۳۴ تیم اول رده‌بندی آسیا در رنکینگ اعلام‌شده از سوی فیفا در ماه ژوئن، به شش تیم راه‌یافته از مرحله نخست انتخابی، یعنی بنگلادش، کامبوج، گوام، مالزی، مغولستان و سرلانکا ملحق شدند. بر این اساس، تیم ملی ایران در این مرحله با تیم‌های عراق، بحرین، هنگ‌کنگ و کامبوج هم‌گروه شد.

فهرست کامل گروه‌بندی این رقابت‌ها از قرار زیر است:

- گروه A**

چین، سوریه، فیلیپین، مالدیو، گوام
- گروه B**

استرالیا، اردن، چین تاییه، کویت، نپال
- گروه C**

ایران، عراق، بحرین، هنگ‌کنگ، کامبوج
- گروه D**

عربستان، ازبکستان، فلسطین، یمن، سنگاپور
- گروه E**

قطر، عمان، هند، افغانستان، بنگلادش
- گروه F**

ژاين، قرقیزستان، تاجیکستان، میانمار، مغولستان
- گروه G**

امارات، ویتنام، تایلند، مالزی، اندونزی
- گروه H**

کره جنوبی، لبنان، کره‌شمالی، ترکمنستان،

سرلانکا

دیدارهای دور دوم مرحله مقدماتی جام جهانی ۲۰۲۲ قطر، در قالب هشت گروه پنج‌تیمی برگزار می‌شود. آغاز این رقابت‌ها پنجم سپتامبر ۲۰۱۹ (۱۴ شهریور ۱۳۹۸) و پایان آن ۱۴ ژوئن سال ۲۰۲۰ (۲۴ خرداد ۱۳۹۹) خواهد بود. از هر گروه، تیم نخست و چهار تیم دوم برتر به دور سوم مرحله انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲ راه پیدا می‌کنند تا در مجموع ۱۲ تیم به دور پایانی مرحله انتخابی صعود کنند. همچنین ۲۴ تیم بعدی که بهترین نتایج را کسب کرده باشند نیز در تورنمنتی جداگانه با یکدیگر به رقابت خواهند پرداخت تا ۱۲ تیم هم جواز حضور در جام ملت‌های ۲۰۲۳ آسیا در چین را کسب کنند.

شرق: از همان روزهایی که در ساختمان بهشت رفت‌وآمد داشت و با سیاسیون نشست‌وبرخاست می‌کرد، معلوم بود اهداف بزرگ‌تری را در سر می‌پروراند. او می‌خواست از صندلی سیاست پلی به صندلی ریاست کشتی بزند. این هدف را خیلی‌ها، پیش از این در جهت معکوس طی کرده بودند، اما او می‌خواست متفاوت باشد. زندگی در سایه شهردار سابق تهران و حضور دائمی در کنار این چهره سیاسی بانفوذ، سبب شده بود تا همه علیرضا دبیر، قهرمان المپیک سیدنی، را یار غار محمدباقر قالیباف معرفی کنند، اما چرخش او در اواخر ریاست آقای شهردار نشان داد که علیرضا بازی سیاست را خیلی خوب فراگرفته است؛ درست مثل زمان کشتی‌گرفتنش که ذکاوتش در دنیا زبان‌زد بود. اینجا بود که وقتی با چرخش نرم و سیاست‌مدارانه‌اش خود را از دامان اصولگرایان به جمع سران دولت تدبیر و امید انداخت، کسی تعجب نکرد. بی‌تردید جای خالی رسول خادم، مرد بانفوذ کشتی ایران که همیشه با او در تقابل بود هم این فرصت را ایجاد کرد تا دبیر تیرا به هدف بزند و در اولین بزنگاه، ریاست کشتی کشور را به دست بگیرد.

رايزني‌های دبیر با رؤسای هیئت‌های استانی کشتی کشور در حالی از ماه‌ها قبل شروع شد که از دور و نزدیک خبر می‌رسید وضعیت خوبی برای کسب آرا در انتخابات دارد. او در شرایطی مشغول امور تبلیغاتی‌اش بود که در مقابل، رقیب صاحب‌نامی مثل امیررضا خادم که پیش‌تر سابقه ریاست در فدراسیون کشتی را داشت پیش‌روی خود می‌دید. اما همه‌چیز آن‌طور هم که کشتی‌گیر باهوش اسبق تیم ملی آزاد برای خود متصور شده بود پیش نرفت و قدری در کارش پیچ افتاد. دبیر که این روزها از دوران حضور طولانی‌مدتش در شورای شهر شایعات استخوان‌سوزی برایش به یادگار مانده، برای پروسه تأیید صلاحیتش از سوی نهادهای نظارتی با مشکل مواجه شد و کارش به اماوآگر کشیده شد. قهرمان دیروز و سیاست‌مدار امروز اما عقب نشست و با یک پل‌شکن اساسی کارش را یکسره کرد؛ جایی که از مسعود سلطانی‌فر وزیر ورزش و همکار قدیمی‌اش در شورای شهر تهران، استمداد طلبید تا برایش آستین بالا بزند و تأییدیه بگیرد؛ تأییدیه‌ای که تنها کمتر از ۴۸ ساعت مانده به انتخابات صادر

ورزش

کشتی بالاخره رئیسش را شناخت

دبیر از صندلی سیاست تا صندلی ریاست

تیم‌های ملی بوده، عباس وقتی کشتی می‌گرفت باید می‌دیدید چطور کشتی می‌گیرد، همه روس‌ها غبطه به حالش می‌خوردند. می‌گذاشتید این دو نفر هم در انتخابات شرکت می‌کردند. به‌خدا هیچ اتفاقی نمی‌افتاد. آنها هم همه بچه‌های این نظام هستند. به من زودتر از اینها در سال ۸۵ پیشنهاد ریاست فدراسیون کشتی را دادند، اما یک معامله سیاسی بود و من قبول نکردم. به من گفتند که بیا به گزینه ما در شهرداری رای بده و در قبالتش رئیس شو. من اما وارد این بازی سیاسی نشدم و این کار را نکردم و البته تکشش را هم خوردم. قبل از المپیک ريو هم دوباره گفتند بیا سرپرست فدراسیون شو که باز قبول نکردم. امیدوارم که این بار سوم برایم خیر باشد.

قهرمان المپیک در ادامه در حالی به برنامه‌هایش برای این فدراسیون اشاره کرد که فدراسیون قبلی را که ریاست آن برعهده رسول خادم بود هم زیرپوستی نقد کرد: «کشتی خیلی بزرگ است، ما باید آن را به شکل یک ورزش ببینیم نه در قالب تشکیلات یک فدراسیون. خود من ۱۵ سال در فدراسیون نبودم، اما

خارج از فدراسیون همه‌کار برای این ورزش کردم. زمانی که در شورای شهر بودم، هر کمکی از دستم برآمد برای کشتی انجام دادم. برخی می‌گویند با خادم مشکل داریم، اما رسول و امیر خادم برای من قابل احترام هستند، همان‌طور که برای تمام بزرگان کشتی احترام قائل هستم. کشتی نیازمند درآمد پایدار است که به‌روز باشد. آیا ۲۰ میلیارد سال ۹۲ الان همان ارزش را دارد؟ من زمانی که در شهرداری بودم این کار را انجام دادم. بیش از ۵۰ بار برایش به مجلس رفتم. امروز شهرداری دارد با آن ارتزاق می‌کند. نکته بعدی کاهش نسل کشتی‌گیر است؛ سال ۷۶ - ۷۵ که توفیق حضور

در کنار دوستان را داشتم، ایران ۶۴ میلیون جمعیت داشت که از این تعداد یک میلیون کشتی‌گیر فعال داشتم، اما حالا با جمعیت ۸۰ میلیونی می‌گویند صد هزار کشتی‌گیر داریم، اما به نظر من بیشتر از ۸۵ نفر هزار کشتی‌گیر فعال نداریم. ما سخت‌افزار داریم، اما کشتی‌گیر نداریم. ۹۰ درصد وقت من در هیئت‌ها خواهد گذشت. اگر والیبال امروز موفق است به‌خاطر این است که در استان‌ها کار کرده. ما باید اصول پایه را یاد بدهیم. از بین هفت نامزدی که برای شرکت در انتخابات نام‌نویسی کرده بودند، مهم‌ترین حرف‌ها را علیرضا دبیر زد؛ کاندیدایی که با صحبت‌های پرمعنا و البته کنایه‌آمیزش معلوم بود رئیس شدنش قطعی است. رای‌گیری شد و از بین این هفت نفر نام چهار نفر روی تخته نوشته شد: «حمید بنی‌تمیم، علیرضا دبیر، عبدالمهدی نصیرزاده و سیداصغر آژوره». جاسم امیری و علی‌اکبر جیره‌سرایي از حضور در رای‌گیری انصراف دادند و محمدرضا صالحی هم غایب بود. به‌این‌ترتیب دبیر ۱۸ رای، نصیرزاده ۱۲ رای، بنی‌تمیم ۱۱ رای و آژوره دو رای به دست آوردند و هیچ کاندیدایی حائز رای اکثریت نشد تا انتخابات به دور دوم کشیده شود. در نهایت دبیر در رقابت با نصیرزاده موفق شد با احتساب ۳۱ رای از ۴۲ رای مأخوذه برای چهار سال رئیس فدراسیون کشتی شود. نصیرزاده هم ۱۲ رای به دست آورد. او بعد از کسب کرسی ریاست فدراسیون کشتی گفت: «از همه عزیزانی که به من رای دادند تشکر می‌کنم. هرچند که آن ۱۲ نفری هم که به آقای نصیرزاده رای دادند با من بودند، اما بعداً پیچیدند. انشاءالله بتوانم نظرات مثبت آنها را جلب کنم».

آشنای «خطر»

مانع از محرومیت استقلال؟

امیرحسین فثحی، مدیرعامل باشگاه استقلال، هم وارد گود شد و قویا خبر داد خطری استقلال را تهدید نمی‌کند.

«من این خبر را تکذیب می‌کنم و چنین چیزی درست نیست. ما روز سه‌شنبه صحبت‌هایی را در حضور نمایندگان فیفا با فدراسیون فوتبال انجام دادیم و قرار شد فدراسیون

جهانی فوتبال طلب پروپنچ را از محل درآمدهای استقلال در فیفا پرداخت کند. نمایندگان فدراسیون فوتبال، شاهد توافق ما با فیفا و حل مسئله پروپنچ بودند. همچنین قرار شد تا یکی، در روز آینده نامه تأییدیه فیفا مبنی‌بر پرداخت طلب پروپنچ به فدراسیون فوتبال و سپس باشگاه استقلال برسد.»
استقلالی‌ها مدعی شده‌اند قبل از اتمام مهلت ۶۰ روزه با فیفا و پروپنچ به توافق رسیده‌اند و جایی برای نگرانی نیست. البته اینکه چرا استقلالی‌ها چنین ادعایی می‌کنند را باید در صحبت‌های مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال جست؛ او روز گذشته در صحبت‌هایی که با فارس داشته، گفته که علی خطیر، معاون باشگاه استقلال، از طریق «آشناهایش» در سوئیس، قرار بوده مانع از وقوع محرومیت استقلال شود. تاج می‌گوید: «آقای فتحی نزد ما آمد و فدراسیون فوتبال نامه‌ای برای علی خطیر نوشت و او را به فیفا معرفی کردیم. حتی در نامه ذکر کردیم که خطیر به‌عنوان نماینده باشگاه استقلال از طرف فدراسیون معرفی شده و معاون استقلال هم همان روز عازم سوئیس شد. من حتی بعد از این قضیه حدود هفت روز بعد پیگیر ماجرا شدم که به من گفتند کارها در حال انجام‌شدن است. فدراسیون تعامل لازم را انجام داده و کاری که باید انجام می‌دادیم صورت گرفته است. حتی تا آنجا که یادم می‌آید، ما چند نامه برای باشگاه استقلال به فیفا فرستادیم، خود علی خطیر مدعی شد که در سوئیس آشنا دارد و همه را می‌شناسد. حتی به خطیر گفتم اگر پول باشگاه استقلال را آزاد کردند، شما دنبال پول فدراسیون هم باشید، بلکه ما از آن طریق هم بتوانیم پولمان را وصول کنیم، او هم قول پیگیری داده.»
حالا طبق ادعای مسئولان استقلال، فقط همین امروز و فردا فرصت وجود دارد تا راستی‌آزمایی شود؛ اگر نامه فیفا مبنی‌بر وصول مطالبات پروپنچ به باشگاه برسد، خطر رفع شده و «آشناهای» خطیر کارشان را درست انجام داده‌اند؛ در غیر این صورت اما محرومیت استقلال از دو پنجره نقل‌وانتقالاتی پیش‌رو حتمی است.

یادداشت

ورزش و افکار سیاسی

● **امیرحسین فثحی**
کارشناس والیبال نشسته

● در عرصه روابط بین‌الملل، این ذهنیات و مجموع تصورات متفاوت هستند که چرایی رفتار یک بازیگر درباره دیگر واحدا را معین می‌کنند. به طور مثال: دیدگاه و رفتار بازیگر A در مقایسه با B می‌تواند ناهمگون‌تر از C در مقایسه با B باشد. در این یادداشت با ارائه پیش‌فرض اثزپذیری ورزش و افکار سیاسی و الگوبرداری از پدیده‌های عینی در این حوزه و تطابق دو رویکرد متفاوت، بحث را خواهیم گشود.

بر همگان هویداست که دولت ایالات متحده هم‌زمان با پیروزی انقلاب اسلامی سیاست‌های خصمانه‌ای را دربراره کشورمان اعمال کرده و درحال حاضر نیز شاهد سبیری‌کردن شدیدترین تحریم‌ها، تهدیدات و مانع‌تراشی‌ها از سوی این کشور در همه ابعاد مختلف هستیم که در لافه آنها ورزش نیز در مقاطع مختلف از این آثار مستثنا نبوده و مشکلاتی را در میادین بین‌المللی برای ورزش کشورمان به وجود آورده است. به‌عقب‌تر که برگردیم، در دوره تنش‌زدایی و رفع ابهامات ذهنی و غیرواقع میان ایران و آمریکا در سال‌های منتهی به توافق‌نامه برجام (۲۰۱۴- ۲۰۱۵) فدراسیون والیبال آمریکا در راستای کسب‌ترش پنجره‌های دوستانه از تیم‌های ملی بزرگ‌سالان و جوانان کشورمان برای برپایی اردوی مشترک دعوت به عمل آورد که فدراسیون والیبال کشورمان با پذیرش این دعوت تیم‌های ملی را در دو مقطع روانه ایالات متحده مسئولان دو طرف به امضا رسید؛ اما پس از تغییرات حادث‌شده در فضای سیاسی آمریکا با ورود دونالد ترامپ و تنش‌زاشدن دوباره فضای سیاسی طرفین، متأسفانه بار دیگر اثرات سیاسی بر پیکره ورزش سایه انداخته است. تیم ملی والیبال کشورمان که بعد از سپری‌کردن مراحل چندگانه لیگ ملت‌های والیبال در نقاط مختلف دنیا بدون کوچک‌ترین اتفاقی به سلامت خاک این کشورها را ترک کرده بود، برای حضور در مرحله فینال این دوره از رقابت‌ها هفته پیش خود را به شهر شیکاگو در ایالت ایلینویز رساند. ملی‌پوشان پس از ورود به فرودگاه اوهر شیکاگو با برخورد ناشایست و تبعیض‌آمیز مأموران امنیتی فرودگاه مواجه شدند و از ورود معمول آنها

مانعت به عمل آمد. مأموران امنیتی با هدایت بازیکنان به اتاق‌های خصوصی و انجام پرسش و پاسخ قریب به چهار ساعت آنها را در فرودگاه معطل کردند؛ درحالی‌که دیگر تیم‌ها پس از ورود بی‌وقفه به محل اسکان ترانسفر می‌شدند. این حرکت کسور و تبعیض‌آمیز تأثیرات روانی بدی بر ملی‌پوشان و افکار عمومی کشورمان داشت، تا بار دیگر ماهیت خصمانه و عمدانه آمریکا برای مردم ایران آشکار شود.اما فارغ از ذهنیات غیرواقع و متناقض یانکی‌ها درباره جمهوری اسلامی ایران، سال‌های اخیر در مسائل سیاسی و اقتصادی به نسبت شاهد همراهی روسیه با کشورمان در مسائل و چالش‌های سیاسی و اقتصادی بوده‌ایم و هم‌اکنون روابطی عادی بر فضای سیاسی دو طرف حاکم است. مقارن با عزیمت تیم ملی والیبال به آمریکا، کشورمان اعزامی به مرزهای شرقی، از سر مودت به روسیه داشت. تیم ملی والیبال نشسته کشورمان که به‌تازگی با کسب عنوان قهرمانی مسابقات آسیایی از بانکوک برگشته بود، بعد از استراحتی کوتاه بنا بر دعوت فدراسیون معلولان کشور روسیه برای برپایی اردویی مشترک راهی مسکو شد. تیم ملی روسیه که هم‌اکنون خود را برای پیکارهای قهرمانی ملت‌های اروپا آماده می‌کند، با فراهم‌کردن شرایط مناسب و ارائه یک میزبانی مطلوب همه هزینه‌های تیم ملی والیبال نشسته کشورمان از قبیل هزینه‌های ایاب‌وذهاب و اسکان را متقبل شد تا حسن‌نیت این دو در عرصه ورزشی نیز مثل همکاری‌های گسترده سیاسی و اقتصادی سال‌های اخیر متبلور شود؛ بنابراین بسیار واضح است که ذهنیات و رفتارهای سیاسی کشورها و کنش‌های آنها در نظام بین‌الملل حاصل هدایت دوگانه‌های ادراکی مثبت و منفی است که گزینه‌های تعامل- تقابل را برمی‌گزینند؛ بنابراین همان‌طور که شرح آن رفت، از سوی بازیگر قدرت‌طلبی مانند آمریکا، مقوله ورزش و ماهیت صلح‌طلبانه آن دست‌مایه اهداف شوم سیاسی و ابزار انتقام‌جویی از کشورمان قرار گرفته است که چیزی بیش از برداشت‌های خودخواهانه، واهی و جاه‌طلبانه آنها نیست.

خبر آخر

بصره میزبان ایران شد

● به گزارش السومریه مسئول برگزاری رقابت‌های فوتبال در عراق تأکید کرد ورزشگاه بصره به‌عنوان میزبان دیدارهای این کشور انتخاب شده است. قالح موسی گفت: فدراسیون فوتبال عراق در نامه‌نگاری خود با کنفدراسیون فوتبال آسیا تأکید کرده ورزشگاه «جنج‌انخله» بصره را به‌عنوان میزبان خود در انتخابی جام جهانی ۲۰۲۲ و جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۳ انتخاب کرده است.